

PADOMJU KULDĪGA

Latvijas Kompartijas
Kuldīgas rajona komitejas
un Kuldīgas rajona izpildu
komitejas orgāns

IZNĀK TRISREIZES NEDEĻĀ
Redakcija Kuldīgā, Ventspils ielā № 19
Tālrunis № 105
Redakcija atvērta no plkst. 9—18
Numurs maksā 15 kap.

№ 76 (1965)

Svētdien, 1957. g. 30. jūnijā

13. gads

Vairāk skābbarības no savvaļas zālēm

Vairākos rajona kolchozos, kā Mičurina vārdā nosauktajā, „Komunars” un citos labi sokas siena plauja, gubošana un savešana šķūņos. Bet skābbarības gatavošana, diemžēl, uzsākta tikai kolchozā „Uzvara”. Ir taču katrā kolchozā savvaļas zāles kā platlapji un citas, kuras lopī sausā veidā slikti ēd un neizmanto, tās tagad vajaga skābēt. Ja šī zāle pāraugs, tad tā slikti skābs un skābbarība būs mazvērtīga.

Pagājušā gadā labi šis darbs bija organizēts kolchozā „Aktivists” pie lopu novietnes „Nabas”, kur šo darbu vadīja fermas brigadieris Korsītis. Arī šogad vajadzēja tā darbu organizēt, bet līdz šim valde un agronoms Vitiņš vienaldzīgi vēro, kā zāle pāraug.

Skābēšanai ir arī tā priekšrocība, ka ir mazāki barības vielu zudumi uz nobiruma un izskalošanās rēķina. Tāpēc katrā kolchozā jāorganizē speciala brigade, kas nekavējoties nodarbotos ar skābbarības gatavošanu. Lai pašreizējos laikā apstākļos sagatavotu skābbarību, tad sagatavošanas darbi jāveic kompleksveidā. Tas ir — vienā laikā jāizdara zāles plaušana, tās pievešana tvertnēm, sasmalcināšana un iepildīšana.

Lai savvaļas zāļu masa labāk ieskābtu, jāpieliek sāls un jāuzlej sulīgas. Katrā kolchozā darbs jāorganizē tā, lai lopbarības sagāde nebūtu atkarīga no laika apstākļiem, tas ir — labā laikā nopļauto zāli var žāvēt sienā, bet lietainā laikā nopļauto zāli skābēt, līdz ar to būs izskausti barības vielu zudumi uz izskalošanās rēķina. Svarīgi pirms skābēšanas sagatavot skābbarības tvertnes, tās rūpīgi jāiztīra un jādezinficē, kur var izmantot kaļķa pienu. Skābbarības gatavošanā nevar pieļaut iepriekšējo gadu kļūdas, ka vienas tvertnes pildīšanu dažreiz izdarīja ļoti ilgi, tas ieilga nedēļu un pat vairāk, kā rezultātā jau pildīšanas laikā ielikta masa sāka bojāties. Tādēļ rūpīgi jāapbrēķina skābējamās masas daudzumi un jāpilda tvertnes ar attiecīgu tilpumu un jāpiepilda īsā laikā un tūlīt jānosēd, lai nepieklūtu gaiss. Kā segmateriāls izmantojams māls. Arī piepildītās un nosegtās tvertnes pēc tam jāuzskata, jo notiekot skābšanas procesam, masa sēstas un segumā rodas plaisas un ir iespējama gaisa iekļūšana, un masa sāk bojāties.

Pareizi organizējot skābbarības gatavošanu no sienam mazvērtīgām savvaļas zālēm, izmantosim šo iespēju lopbarības bāzes nodrošināšanā. Un, lūk, tas ir viens no svarīgākajiem šīs dienas uzdevumiem.

Izraksts no Latvijas PSR Augstākās
Padomes Prezidija 1957. gada 25. aprīļa

DEKRETA

apbalvoti:

I. AR ORDENI „MĀTES SLAVA” II PAKĀPI

mātes, kas dzemdējušas un uzaudzinaušas astoņus bērnus:
1. Elzu Friča m. Bredovsku — namamāti Kuldīgas rajona Kuldīgas pilsētā.

2. Annu Pētera m. Kļaviņu — kolchoznieci Kuldīgas rajona Rendas ciema padomē.

II. AR ORDENI „MĀTES SLAVA” III PAKĀPI

māti, kas dzemdējušas un uzaudzinaušas septiņus bērnus:

1. Annu Ādama m. Balodi — namamāti Kuldīgas rajona Grāveru ciema padomē.

III. AR MEDAĻU „MĀTES MEDAĻA” I PAKĀPI

mātes, kas dzemdējušas un uzaudzinaušas sešus bērnus:

1. Ievu Jāņa m. Lūseni — kolchoznieci Kuldīgas rajona Induļa ciema padomē.

2. Annu Jura m. Meiri — kolchoznieci Kuldīgas rajona Basu ciema padomē.

Latvijas PSR Augstākās Padomes Prezidija Priekšsēdētājs
K. OZOLIŅŠ

Latvijas PSR Augstākās Padomes Prezidija Sekretars
K. GAILIS

Vēl raženāku darbu lopbarības ievākšanā

Pirmā skābbarība

Ceturtdienas rītā, kad vairums kolchoza „Uzvara” jau devās plavās un laukos, lai turpinātu sienu un sēto zālāju ievākšanu, vairāki 6. brigades kolchoznieki pulcējās pie liellopu novietnes. Šeit bija paredzēts sākt skābbarības gatavošanu. Virieši ar rokas izkaptim plāva mazvērtīgāko zāli Usma ezera krastos un piegādāja pie tvertnes. Tur to sasmalcināja un iepildīja tvertnē. Pirmajā dienā brigades laudis sagatavoja 10 tonnas sulīgās barības.

Kolchozā šogad paredzēts sagatavot ap 800 tonnas skābbarības. Skābbarības kulturas iesētas 26 ha platībā. No savvaļas zālēm sagatavots ap 50 t skābbarības.

A. Zieds

Nopļauts vairāk nekā puse plavu un zālāju

Centīgi pagājušajā nedēļā strādājuši kolchoza „Kopdarbība” lopbarības sagādātāji. Kolchozā pavisam jānopļauj 230 ha plavu un zālāju. Lai uzdevumu ātrāk veiktu, ik dienas nodarbināja 10 plaujmašīnas — pirmā brigādē — 3, bet otrā — 7. Tādējādi jau nopļauti 130 hektari. Čakli strādājuši arī sienu žāvētāji un ievēdēji. Nodarbinot 10 un vairāk pajūgu, dienā ievāktas siens no vairāk nekā 80 hektariem. Sienu grūbšanā un žāvēšanā laukkopjiem čakli palīdz skolnieki Kārlis Brēdovs, Guntis Kivītis, Ēriks Kancans un citi.

J. Krūms

Divās brigādēs āboliņš nopļauts

Attēlā: II brigades laukkopji Frīdis Jansons un Kārlis Kēsteris plauj dabīgās plavas.

Šogad kolchoza „Jaunā gvarde” laudis daudz labāk sagatavojušies uzsāka sienu plauju nekā iepriekšējā gadā un sekmes neizpaliek. Ja jūnija sākumā Ausmas Garokalna vadītās I brigades laukkopji bija nopļāvuši pirmos 10 ha dabīgo plavu, tad šodien kolchozā nopļauts 86 ha ilggadī-

go zālāju un ap 40 ha dabīgo plavu. Visu sienam paredzēto āboliņu 28. jūnijā bija nopļāvuši I un II brigades kolchoznieki. Nopļautais āboliņš ir sažāvēts un uzsākta tā ievēšana. Šķūņos ir ievests arī no 40 ha dabīgo plavu siens.

A. Dzenis

Attēlā: I brigādē F. Gulbis un J. Freiborns ievēd sienu šķūņos.

Kad siena novākšanu atstāj pašplūsmā

Iestājušās izšķirošās dienas rupjās lopbarības ievākšanā. Taču vēl arvien īsta rosme sienu ievākšanā nav manāma lauksaimniecības arteli „Brīvais ceļš”. Lūk, fakti. No septiņām darba kārtībā esošajām zirgu vilkmes zāles plaujmašīnām nodarbinātas tikai trīs. Zālāju plaujā tikai pēdējās dienās strādā kolchoza traktorvilkmes zāles plaujmašīna. MTS traktorvilkmes zāles plaujmašīna stāv dikā.

Uz 26. jūniju no 203 ha sēto zālāju bija nopļauts tikai 21 ha, bet no 280 ha dabīgo plavu — plauja vēl nebija uzsākta nevienā vietā.

Ar ko gan izskaidrojama

nepiedodamā vilcināšanās sienu plaujā? Kolchoza priekšsēdētājs Skudra uz šo jautājumu dziļdomīgi klusē.

— Varbūt nepietiek zirgu, lai nodarbinātu arī pārējās zāles plaujmašīnas? — Nebūt nē, zirgu pietiek. Kolchoza agronome Skudra atpalcību cenšas izskaidrot ar viriešu darba roku trūkumu, lūk, neesot, kam uzticēt plaujmašīnu vadību. Par to, ka citos kolchozos ar labiem panākumiem zirgu vilkmes plaujmašīnas droši vada arī sieviešu rokas, viņa negrib ne dzirdēt.

Līgumā ar MTS kolchozā paredzēts 80 ha zālāju nopļaut ar MTS tehnikas palī-

dzību. Bet kā gan mehanizatori lai izpilda līgumu, ja kolchoza valde darbu vēl arvien nedod.

Lieki teikt, ka kolchozā „Brīvais ceļš” sākot ar tā vadību valda neveselīgs nogaidīšanas noskaņojums.

Lai kolchozā sienu plauju un ievākšanu veiktu laikā, nekavējoties jāizstrādā lopbarības ievākšanas grafiks, jāizvērs sprāga socialistiskā sacensība starp brigādēm un atsevišķiem kolchozniekiem. Ar pilnu slodzi jānodarbina visas zirgu vilkmes plaujmašīnas un Kuldīgas MTS traktorvilkmes zāles plaujmašīnas.

A. Arāja

Varenā Padomju aviācija

Padomju Savienības tautas ik gadus atzīmē savus tradicionālos svētkus — PSRS Gaisa Flotes dienu. Tā ir padomju lidotāju meistarības, kā arī aviācijas zinātnes un tehnikas skates diena, kad mūsu tauta smēlas ierosmi slavenās padomju aviācijas tālākai nostiprināšanai un pilnveidošanai.

Šogad PSRS Gaisa Flotes dienu padomju tauta atzīmē, gatavojoties sagaidīt Lielā Oktobra 40. gadadienu. Padomju laudis, cieši saliedēti ap savu Komunistisko partiju, neatlaidīgi cīnās par PSKP XX kongresa vēsturisko lēmumu izpildi, kuri vērsti uz to, lai tālāk celtu komunistisko sabiedrību, nostiprinātu Padomju valsts varēšanu un kāpinātu tās aizsardzības spējas.

Ar Lielās Oktobra sociālismāks revolūcijas uzvaru sākās jauns posms mūsu aviācijas attīstībā. Padomju varas gados mūsu Dzimtene kļuva varena aviācijas lielvalsts. Uz sociālistiskās rūpniecības un vispirms uz smagās industrijas attīstības bāzes jau līdz Lielajam Tēvijai karam bija izveidota spēcīga aviācijas rūpniecība, kas spēja ražot pirmklasīgas lidmašīnas un lidmašīnu dzinējus. Izveidojās aviācijas mācību iestāžu un zinātniski pētniecisko iestāžu tīkls, tika sagatavoti augstu kvalificēti lidotāju kadri.

Spilgts padomju aviācijas un tās kadru meistarības attīstības piemērs ir V. Čkalova un M. Gromova varonīgie lidojumi bez nolaišanās pa maršrutu Maskava—Ziemeļpols—ASV. Šie un daudzi citi lidojumi bija mūsu aviācijas varēības, kā arī padomju lidotāju drošības un vīrišķības apliecinājums.

Grūtajos Lielā Tēvijai kara gados, kad padomju tauta cīnījās pret vācu fašismu, mūsu slavenā aviācija, tāpat kā visi PSRS Bruņotie Spēki varonīgi cīnījās pret hitleriešu ordām. Gaisa kaujās Maskavas un Leningradas aizstāvēšanas periodā, Stalingradas operācijā, kaujās Kurskas lokā mūsu lidotāji grāva fašistisko aviāciju, novājināja tās spēkus, iznīcināja tās kadrus. Uzvarām vainagotajās 1944. gada uzbrukuma operācijās padomju aviācija sekmīgi izpildīja tai izvirzītos uzdevumus, no-

drošinot mūsu sauszemes karaspēkam rīcības brīvību un pasargājot mūsu zemes iedzīvotājus no ienaidnieka uzlidojumiem un bombardēšanas.

Padomju aviācijas un visu Bruņoto Spēku varenības pieauguma spilgta izpausme bija Berlīnes kauja, kurā ienaidnieks tika pilnīgi sagrauts un kapitulēja.

Daudz varonīgu lapušu Lielā Tēvijai kara vēsturē ierakstījuši mūsu slavenie lidotāji. Partija un valdība augstu novērtēja padomju lidotāju nopelnus. Vairāk nekā 200 tūkstoši no viņiem apbalvoti ar ordeņiem un medaļām, pāri par 2.000 piešķirts Padomju Savienības Varoņa nosaukums, 63 lidotājiem tas piešķirts divreiz, bet visslavenākajiem lidotājiem A. Pokriškinam un I. Kožedubam — trīsreiz.

Lielā panākumi padomju aviācijas attīstībā gūti pēckara periodā. Mūsu aviācija tagad apbruņota ar reaktīvām lidmašīnām, kuru ātrums pārsniedz skaņas ātrumu. Lidmašīnas apgādātas ar jaunākajiem aparātiem un radiolokācijas ierīcēm, kas dod iespēju lidot un izpildīt uzdevumus gan dienā, gan naktī un sarežģītos meteoroloģiskajos apstākļos. Daudz kas paveikts lidojuma un uguns vadīšanas automatizēšanā. Padomju zinātnes un tehnikas attīstība, sociālistiskās rūpniecības augšupeja, kā arī mūsu lidmašīnu un reaktīvo dzinēju būves pilnveidošana dod aviācijai iespēju sekmīgi risināt tādus jautājumus kā lidmašīnu ātruma, lidojuma tāluma un augstuma palielināšana. Tas viss lielā mērā kāpinājis PSRS Gaisa Kara Spēku varenību un vēl vairāk paplašinājis to kaujas spējas.

Padomju zinātnieki un avio-konstruktori turpina neatlaidīgi strādāt, lai radītu jaunas, vēl labākas lidmašīnas un to dzinējus.

Komunistiskā partija izaudzinājusi lieliskus lidotāju kadrus, kuriem ir augstas morāles un kaujas īpašības un kuri pilnīgi apguvuši kara tehniku. Karaspēka daļās un vienībās ar katru gadu pieaug kaujas un politisko mācību teicamnieku, pirmās klases lidotāju un stūrmaņu, gaisa kauju meistaru, izcilu snaiķeru, labu aviācijas inženieru, tech-

niķu un citu specialistu skaits. Bet padomju lidotāji neapmierinās ar gūtajiem panākumiem. Viņi neatlaidīgi pilnveido savu lidošanas māku, apgūst jaunāko aviācijas tehniku, apbruņojumu un aparātus.

Labus sasniegumus guvusi Civilā gaisa flote, kas tagad veic dažādus uzdevumus tautas saimniecībā. Mūsu zemē ir ļoti daudz avioliņiju, pa kurām tiek pārvadāti pasažieri, kravas, pasts. Aviāciju plaši izmanto lauksaimniecībā, sanitārajā dienestā utt. Regulāri tiek uzturēta satiksme pa starptautiskajām gaisa satiksmes līnijām.

Gaisa flotes parks katru gadu saņem jaunas mašīnas. 1957. gadā nodota ekspluatācijā lieliska reaktīvā pasažieru lidmašīna „TU-104”, kurā ir 50 vietas. Tās ātrums ir 800 kilometru stundā. Šādu lidmašīnu vēl nav ne Amerikas Savienotajās Valstīs, ne arī Anglijā. Tagad notiek O. Antonova konstruētas turbopropelera lidmašīnas „Ukraina” izmēģinājumi. Tās lidojuma ātrums ir 600 kilometru stundā un tā varēs vest 84 pasažierus un 3,5 tonnas kravas. Padomju konstruktori tagad konstruē jaunus turboreaktīvus un turbopropelera lidmašīnas, kuru celtspeja būs vēl lielāka.

Tūkstošiem padomju jauniešu nodarbojas ar aviācijas sportu, apgūst dažādas aviācijas specialitātes aeroklubos, lidmašīnu un planieru stacijās, kā arī ar Sarkanā Karoga ordeni apbalvotās Vissavienības armijas, aviācijas un flotes veicināšanas brīvprātīgās biedrības dažādos pulciņos. Pēdējos desmit gados padomju sporta lidotāji uzstādījuši 584 Vissavienības rekordus, no kuriem 224 reģistrēti arī kā pasaules rekordus.

Komunistiskā partija un Padomju valdība nemītīgi rūpējas par mūsu aviāciju un tās kadriem. Padomju lidotāji uz šīm partijai, valdībai un visās tautas rūpēm atbild ar pašizliedzīgu kalpošanu savai sociālistiskajai Dzimtenei. Kopā ar armiju un floti viņi modri sargā PSRS valsts intereses un mūsu tautas mierīgo jauncelmes darbu pret imperālistisko laupītāju tīkojumiem.

Pulkvedis A. Kopitins

Pirmrindas laudis

Sešos mēnešos 112 olas no katras dējējvistas

Vēl pirms pāris gadiem kolchozā „Komunars” putnkopība deva niecīgus ienākumus. Kā pastāsta valdes priekšsēdētājs b. Austers, tad pagājušajā gadā no 30 vistām labi ja 20 olas ieguva. Kā tad putnkopība ir nostādīta šogad un kādus tā ienākumus dod?

Ja iepriekšējos gados kolchozā putni bija novietoti šaurās, slikti apgaismotās telpās, tad šogad ir turpat desmitkārtšojies vistu skaits un tām uzcelta moderna putnu kūts. No mainīta arī kopēja un rezultāti neizpaliek. Putnu kopēja b. Austere šā gada nepilnos sešos mēnešos ir ieguvusi 112 olas no katras dējējvistas.

Par to, kā tas panākts, putnu kopēja b. Austere pastāsta sekojošo:

— Vēl pirms gada strā-

dāju par laukkopi. Kad kāds no valdes locekļiem aicināja mani pāriet darbā uz putnu fermu, no sākuma atteicos, bet vēlāk piekritu. Pareizi, sākums nebija viegls. Vistas bija vecas, slimoja ar tuberkulozi. Tās izārstēt nebija manas spēkos, tādēļ visu uzmanību veltīju cāļu audzēšanai. Barības netrūka, un cāļi izauga par labām dējējvistām. Jaunajā kūtī ir ne tikai lieli gaiši logi, bet arī elektriskais apgaismojums. Lai vistas ziemas periodā ātrāk uzsāktu dēšanu, vakaros vēlu un rītos agri apgaismoju kūti. Tā rezultātā jau februarī vistas sāka dēt. Barības devas vistām ir labas. Pēc fermas pārziņa sastādītām normām katrai vistai dienā kā ziemas periodā, tā arī tagad izbaroju 46 g miltus, 20 g kviešu, 27 g auzu un 20 g miežu graudus. Ziemas periodā kā zaļbarību neierobežotā daudzumā izbaroju svaigus kāpostus. Putnu barības devā ietilpst arī 50 g kartupeļu, kurus ziemā izbaroju smalki kapātus, bet tagad — vārītus. Lai putni neslimotu, tiem izbaroju arī zivju eļļu, sēru, kaula miltus. Kūti ir arī gliemežu vāki un siliņš tīrs svaigs ūdens. Pavasarī un vasarā neierobežotā daudzumā izbaroju zaļbarību, kā lucernu, ābolīņu un citu.

Sociālistiskajā sacensībā kolchoza putnu ferma atzīta par labāko rajonā.

A. Pētersons

Appūstiet labākās aitkopes pieredzi

Smiltēnes rajona lauksaimniecības arteļa „Brīvība” aitkope Marija Kliemite pērn no 100 aitām ieguva un saglabāja 141 jēru.

Vēl nesen aitkopība šajā kolchozā bija atpalikusi nozare. Uz Kliemītes un zootehniķa ierosinājuma valde nopirka divus tīrsugas teļus. Tos kopt apņēmās b. Kliemite.

Lielu uzmanību b. Kliemite veltī jēru audzēšanai. Viņa aptuveni zina, kad kura aita atnesīsies. Jau no pašām pirmajām dienām pēc jēra piedzimšanas viņa rūpīgi gādā, lai tas pareizi attīstītos, un jo sevišķi uzmanīgā šajā ziņā ir ar diviņiem. Biedre Kliemite dara visu, lai jēri saņemtu pietiekami daudz piena. Ja aita par maz piena, viņas jēru pielaiž citai.

Sākot ar otro nedēļu jēriem dod govju pilnpienu, bet vēlāk linsēklu novārijumu. No pēdējā jēri ātri kļūst spēcīgi un dzīvespriecīgi. Pēc tam jēra barības devā nāk sāļtā ūdenī novārīti un rūpīgi izmīcīti kartupeļi. Tie katrā ziņā jādod kopā ar vāļpienu. Barībai, ko dod vārgiem jēriem, jāpielej zivju eļļa. Tā barojot, iespējams novērst jēru krišanu.

Aitām b. Kliemite arī iz-

strādājusi atsevišķas barības devas. Aitai, kam ir viens jērs, dienā dod kilogramu ābolīņa siena, no pusotra līdz diviem kilogramiem vasarāja salmu, 0,3 kilogramus koncentrētās un 0,5 kilogramus sulīgās barības. Aitai, kam ir divi jēri, papildus šai devai saņem 0,1—0,2 kilogramus koncentrētās un 0,5 kilogramus sulīgās barības.

Vasarā aitas gana sausās ganībās. Rītos b. Kliemite aitas izdzen ganībās tikai pēc tam, kad nožuvusi rasa. Aitas viņa dzirda divas reizes dienā ar tīru svaigu ūdeni.

Vaislai aitkope atstāj tikai veselās un augsti produktīvas aitas. Lai būtu iespējams aitas dot pietiekami daudz barības, b. Kliemite savā piefermas laucīnā audzē sakņaugus un ik gadus sagādā līdz 4 tonnām zariņu barības.

Šogad Marija Kliemite kopā 50 aitas un no tām jau ieguvusi vairāk nekā 70 jēru. Iepazīnusies ar PSKP CK un PSRS Ministru Padomes vēstuli par aitkopības attīstību, čaklā kolchozniece apsolijsies palielināt aitu skaitu un uz katrām 100 aitām iegūt ne mazāk kā 180 jērus.

J. Zālītis

Komjaunatnes dzīves chronika

Teicamu ierosmi parādījuši lauksaimniecības arteļa „Kurzemē” komjaunieši, noorganizējot talku pakaišu kūdras sagatavošanā. Kolchozā izrakta ap 1300 kbm kūdra pakaišiem. TALKAS dienā 20 komjaunieši un jaunieši piedalījās šīs kūdras žāvēšanā. Viņi pārkrāva vairāk nekā 600 kbm kūdras. Vienlīdz čakli strādāja kā komjaunietes Aija Ūdre, Mirdza Celmiņa, Dzidra Kapteine, kā arī jauniešes Ausma Celmiņa, Melanija Meiere un citi. Talkā piedalījās arī vairāki Vārmā 7-gadīgās skolas skolnieki.

Kad lauksaimniecības arteļa „Venta” III brigades kolchozniecēm iedalīja cukurbietu laukos atsevišķus gabalus, apkopšanai vairāk nekā 0,5 ha platībā — cukurbietes palika bez kopēja. Te brigadierim komjaunietim Arvidam Pētersonam palīgā devās kolchoza komjaunieši (pirmorganizācijas sekretare b. Zirne). Viņi noorganizēja divas talkas, kurās piedalījās 8 komjaunieši. Talcinieki cukurbietes visā platībā rušināja ar kapļiem, izravēja nezāles un retināja.

Aktīvi lauku darbos iesaistījušies lauksaimniecības arteļa „Borševiks” komjaunieši (sekretare b. Pētersone). Komjaunietis Voldemars Pelēkais diendienā strādā zālāju laukos ar zirgu vilkmes plaujmašīnu, dienā nopļaujot 3—3,5 ha. Viņš līdz šim nopļāvis 16 ha zālāju.

Diendienā lopbarības ievākšanā piedalās komjaunietis Ilmars Strujevics.

Pārējie komjaunieši noorganizēja talku lopbarības kūļu stādīšanai.

Uzlabot tirdzniecību ciemā

Šajās dienās notika Kabilles ciema padomes V sasaukuma 3. sesija, kas noklausījās un apsprieda Kuldīgas patērētāju biedrības valdes priekšsēdētāja vietnieka b. Ašaka ziņojumu par tirdzniecības stāvokli ciemā.

Kā norādīja ziņotājs, tirdzniecība pēdējā laikā Kabilles ciemā ievērojami uzlabojusies. Visi trīs ciema veikali regulāri izpilda tirdzniecības preču apgrozības plānus, tā daļēji apmierinot ciema iedzīvotāju vajadzības pēc rūpniecības un pārtikas precēm. Tajā pašā laikā deputāti norādīja uz daudzām nopietniem trūkumiem ciema veikalu un maiznīcas darbā. Tā Kabilles ciema veikālā, kas tirgojas ar rūpniecības izstrādājumiem, nav iespējams nopirkt izskaptis, stiklu, skaidu naglas. Tāpat trūkst tādas preces, kā sieviešu un bērnu apavi, sieviešu kleitu drēbe, gatavi vīriešu uzvalki un citas preces. Kabilles pārtikas veikals atrodas nepiemērotās telpās, kas ievērojami apgrūtina tirdzniecību ar pārtikas produktiem. Kuldīgas patērētāju biedrībai kopā ar ciema padomes izpildu komiteju visu vajadzīgo laiku pārtikas veikalam jāierīdā jaunas telpas vai esošās jāpaplašina.

Deputāti b.b. Krauklis, Silāja un citi izvirzīja priekšlikumu, lai Kabilles ciema iedzīvotāju apkalpošanai tiktu iekārtots gaļas un piena veikals, kas ir nepieciešams, jo vairākiem simts Kabilles MTS un citu iestāžu strādniekiem un kalpotājiem bieži vien jāiziet bez šiem pirmās vajadzības produktiem.

Nopietnus trūkumus depu-

tāti atklāja Kabilles ciema maiznīcas darbā. Lai gan pēc Latvijas patērētāju biedrības savienības valdes norādījumiem maizes ceptuvēm jācep ne mazāk kā 30 proc. klona maizes, taču šodien Kabilles ciema maizes ceptuve pie šī darba nav ķērusies. Tāpat neatrisināts joprojām ir jautājums par maizes nogādāšanu no ceptuves uz veikalu. Nav pieļaujams, ka to dara paši pircēji bez iesaiņojuma, jo tas runā pretī elementariem sanitāriem noteikumiem. Kuldīgas patērētāju biedrībai nekavējoties jādod atsevišķs cilvēks šī darba veikšanai.

Jāuzlabo arī tirdzniecība ar grāmatām. Ja rūpniecības preču veikals, kas tirgojas arī ar grāmatām, labi apmierina iedzīvotāju prasības, tad „Višļu” veikālā šajā jautājumā ir daudz trūkumu. Grāmatas ir mazā skaitā, ievietotas nepiemērotā stendā, sasvaldītas. Veikala vadītājam b. Laiņam šie trūkumi jānovērš, jāiegādājas jauns grāmatu skapis, jārūpējas, lai grāmatas būtu plašākā izvēlē.

Deputāti debatēs maz pievērsās veikalu sanitāram stāvoklim, kā arī tirdzniecības kultūrai.

Jāaktivizē sabiedrisko kontrolieru darbs, jāpanāk, lai pircēju prasības tiktu maksimāli apmierinātas. Pamatoti deputāti norādīja, ka Kabilē pat nav iespējams nopirkt svaigas zivis, nemaz nav saldiejuma.

Sesija pieņēma plašu lēmumu trūkumu novēršanai un darba uzlabošanai.

F. Jaunbelzējs,
rajona izpildu komitejas sekretārs

Izslaukumi nemitīgi paaugstinās

Ja vēl jūnija sākumā lauksaimniecības arteli „Traktori” vidēji no govs dienā izslauca 10 litrus piena, tad tagad izslauca 11,2 litrus. Labākās kolchoza lopkopes-slaucējas K. Lipsne un L. Blūma no katras savas grupas govs dienā iegūst pa 12—13 litriem piena. Līdz 20. jūnijam lauksaimniecības arteli izslaukts 3600 kg piena vairāk nekā pērn tānī pat laikā.

Kas tad nodrošināja šādu izslaukumu?

— Galvenokārt pietiekama daudzuma zaļbarība, — saka kolchoza priekšsēdētājs b. Leimanis.

Jau ap maija vidu govīm sāka piebarot zaļbarībā sētos rudzus. Kad rudzu zaļbarība sāka aprūkt, tūlīt varēja dot vīkazu mistru, ko jau 6. aprīlī iesēja turpat 5 ha platībā. Pašreiz katrai govij dienā izbaro 16 kg vīkazu mistra.

— Pāraugušo mistru šajās dienās kopā ar savvaļas zālēm ieskābēsim, — saka b. Leimanis, bet govīm turpinās piebarot vēlāk sēto.

Pavisam dažādi mistri zaļbarībai kolchozā iesēti 25 ha platībā. Kopā ar kultivēto ganību zāli tie dos iespēju visu vasaras periodu paaugstināt izslaukumus. Un kur tad vēl cukurbiešu un citu sakņu lapas, ko lapiem varēs piebarot rudenī!

— Esam pārliecināti, ka no katras govs šogad izslauksim vismaz 200 litru piena vairāk nekā pērn, — saka b. Leimanis.

Tā noteikti būs, jo no šā gada 1. janvāra līdz 1. jūnijam no katras govs jau izslaukts 184 litri piena vairāk nekā pērn. Un izslaukumi taču joprojām palielinās.

V. Zile

Būs vairāk organiskā mēslojuma kolchoza tīrumiem

Attēlā: (no labās) pakaisu kūdras sagatavotāji Juris Grīniņš un Imants Engelis darbā.

Mūsu uzdevums tuvākos gados panākt un aizsteigties priekšā ASV produktu ražošanā uz vienu iedzīvotāju neatraujamais vispirms ar graudaugu, lopbarības un pārējo kulturu ražu palielināšanu.

Ja pašķīstam mūsu kolchoza iepriekšējo gadu pārskatus, redzam, ka iegūtās ražas ir svārstīgas un zemas. Kāpēc tās tādas, šķiet, zinām visi, galvenais iemesls nepietiekošais organisko un mineralmēslu daudzums, kuru dodam tīrumiem.

Lai palielinātu kūtmēslu ieguvu, vispirms nepieciešams nodrošināt lopus ar labiem pakaisiem. Tāpēc jau februāra mēnesī uzsākām pakaisu kūdras sagatavošanu tuvējā Ķimales purvā. Šai darbā dienā nodarbinot divus cilvēkus, esam sagatavojuši 3000 kbm pakaisu kūdras,

1500 kbm jau izžuvusi un sakrāts kaudzēs vai pievests pie lopu novietnēm.

Kūdras sagatavotājiem maksājam 7 rubļus par katru pilnīgi sagatavotu sausu un sakrātu kbm kūdras.

Ar traktoru DT-54 kūdras izvedām līdz purva malai, bet tālāk — ar automašīnām. Kūdras iekraušanā un izkraušanā aktīvi piedalās brīvo maiņu traktoristi un piekabīnītāji.

Šodien esam izvīrējuši sev uzdevumu — 1958. gadā iegūt 5000 tonnas kūtmēslu vai uz katru aramzemes hektaru caurmērā 6 tonnas. Protams, tas nav daudz, bet ņemot vērā, ka šīnī gadā mūsu kolchoza lauki saņēmuši tikai 1733 tonnas organiskā mēslojuma, tad tas būs liels solis uz priekšu.

G. Garokalns,
Lisenko vārdā nosauktā kolchoza priekšsēdētājs

Lielo tautu draudzība

(Rakstnieka piezīmes)

nieks, kas pacienā viesus un pasniedz mums, padomju cilvēkiem, kā dāvanu pašu labāko no tā, kas viņam ir. Izeju no šā grāts stāvokļa mums parādīja patiešām cilvēki. Viņš radīja uz manu fotoaparātu.

— Nofotografējiet mani, vecais brāli, — teica viņš. — Nofotografēties — tā ir mana sirsnīgākā vēlšanās. Lai vecais Vans jūsu fotoattēlā aizbrauc uz Padomju Savienību un redz vislaimīgāko zemi pasaulē.

To pateicis, vecais sakārtoja drānu, ar kuru bija optiā galva, un nostājās attiecīgā pozā. Apkārtstāvošie sāka skaļi aplaudēt. Acīm redzot viņiem bija tādas pašas jūtas pret Padomju Savienību un tāda pati cieņa pret padomju ļaudīm kā vecajam ķīniešim, un viņi apsveica tā pieklājības žestu.

Mēs daudz ko redzējām Ķīnā. Mums parādīja visu, par ko mēs interesējāmies. Mēs redzējām jo īpaši senās pilsetas tādas pašas gigantiskas jaunceltnes kā pie mums. Mēs redzējām, kā sīkās, ar adeni piepildītās ielektajās terasēs ķīniešu zemnieki kopīgi novāc pirmo kooperatīvo ražu. Mēs redzējām, kā augstu kalnos, kur agrāk tikai ērgļi līdinājās, celtnieki būvēja dzelzceļa līnijas. Mēs redzējām

mājamatniecības izstrādājumus, no kuriem katrs ir tās mākslas darbs. Mēs redzējām vislielāko tautu pasaulē, kura, realizējot piecades plāna uzdevumus, iedzīvo pilna pārovelo savas senās zemes seju. Bet, ja tagad domājam par pašu interesantāko no tā, ko izdevās redzēt, domas vienmēr atgriežas pie dziļajām draudzības un brālības jūtām, kuras ķīniešu tauta veļt padomju tautai un kuru izpaušmēs redzējām daudzās gadījumos. Vai visiem, kam dārgs ir miers, var būt vēl kas svarīgāks un nozīmīgāks par šo divu lielo tautu lielo draudzību, kas pirms septiņiem gadiem nostiprināta ar vēsturisku līgumu.

Katrs ceturtais cilvēks pasaulē ir ķīniešis. Līdz ar Ķīnas pāriešanu socialistiskā zemju noietnē šīs noietnes spēks trīskārsojies.

— Kad mūsu tautas — gigantiski stāvokļi, tās ir neuzvaramas, — mums Kantonā teica profesors Du Go-sjans, Ķīnas senās vēstures un filozofijas speciālists. Kaut gan viņš jau ir sirmā vecumā, viņš vada Ķīnas un PSRS draudzības biedrības vietējo filiāli. Cilvēkamais Du piemētināja: „Ķīnas ziemeļos ir paruna, kas, kā stāsta, ir arī tautām jūsu zemes austrumos: ja visi cilvēki reizē bū-

tis — būs vienu tautu, ja visi cilvēki reizē piešķirts kāju — būs zemestrīce. Dzīvojot draudzīgi, mūsu tautas panāks visu, ko gribēs”.

Un profesors sāka aizrautīgi stāstīt mums, cik lielas dabas bagātības ir viņa zemes dzīlēs. Akmeņogles — tūkstošiem miljardu tonnu. Izpūtīt dzelzs rūdas krājumi — vismaz desmit miljardu. Hidroenerģētisko resursu ziņā Ķīna atpaliek tikai no Padomju Savienības. Aļūas, mangana, cinka, alumīnija, fosfora un azbesta krājumu ziņā Ķīna ieņem pirmo vietu pasaulē. Apbēris mūs ar skatījumiem, vecais ķīniešu patriots teica:

— Visi šie krājumi bija apburta bagātības. Padomju cilvēks, pilnīgi pārvaldot savu varoņu industriju un progresīvo zinātni, palīdz mums atbrīv tās un atdot ķīniešu tautai.

Braukājot pa Ķīnu, mēs visur redzējām, kā ķīniešu ļaudis, savas lielas Komunistiskās partijas iedvesmoti, „atbur” savas zemes lielās apslēptās bagātības. Redzējām padomju ļaudis, zinātniekus, inženierus, agronomus, kas aktīvi un pašatiziedīgi palīdz viņiem šajā darbā. Kādu dienu mēs aizbraucām uz Janczi upes tilta būvi, ko pašlaik beidz Učana un kas būs vislielākais Ķīnā. Sevišķo upes apstākļu dēļ tilta balstus neva-

rēja būvēt ne ar veco pamēlenu — ledzenot upē pašus, ne ar kesonu metodi. Padomju inženieris S. Sijins ierosināja jaunu tilta balstu būvēšanas metodi. Un mēs jau redzējām savaldīto Janczi upi. Milzīgā betona balsti pacēlās pār tās untumaino straumi, iezīmējot cilvēka prāta un augsti attīstītas tehnikas uzvaru. Padomju un ķīniešu celtnieki aizrautīgi stāstīja, kā viņiem izdevies pārvarēt to, kas šķita nepārvarams. Un pats interesantākais, manuprāt, bija nevis tas, ka tika atrasta iespēja izbūvēt šo tiltu, bet gan tas, ka divu lielo tautu inženieru sadarbības rezultātā būves gaitā tika pilnveidota Sijina ieteiktā metode. Atvestās mašīnas ārkārtīgi grūtos apstākļos arī tika pilnveidotas, rekonstruētas. Inženieru un tehniķu doma, uzvaras iedvesmota, turpat Janczi upes celtne pašķīra jaunus ceļus. Ķīniešu un padomju inženieri kopīgi veica vairākus drošus izmēģinājumus, un tagad tilta balstus ar janno, progresīvo metodi būvēs ātrāk un lētāk. Bet, kamēr tilts ceļ, ķīniešu un padomju inženieri jau apsver, kā janno metodi lietot ne tikai tilta balstus, bet arī domnu pamatu būvē.

Padomju cilvēku un ķīniešu mīlestība ir abpusēja. Mums arī jāmacās vienam no otriem, kā to dara Janczi upes tilta būvētāji. Brālīgi daloties visā, kas tam ir, palīdzot viena otram, abos brālīgās tautas kā brāļi — milziņi strauja kā gaita kopā ies uz komunistisku. B. Poļeja

Kadā svētdienā mēs klaiņojām pa Debessstilla tirgu Pekinā. Tā sauc milzīgu tirgu — sīku veikalīņu, kiosku, balaganu un tēlas tirgotāju gaidiņu gigantisku blīvumu, kur var nopirkt visu, sākot ar vecām karpēm un beidzot ar senās mākslas priekšmetiem, kur par nelielu maksu brīdā dabā var noskatīties lietišķu cirka izrādī, noklausīties kādu uzvedumu tradicionālajā muzikālajā teātrī, priecāties par tēlas stāstītāju — šošu mākslu. Kaut kur pašā tirgus burzmas centrā tūpēja vecs zemnieks, kas bija aptinis galvu ar drānas gabalu. Viņš pārdeva saldus rutkus. Mēs gribējām nopirkt rutkus, bet, kad sākām maksāt, vecais pēkšņi jautāja mūsu tūkiem:

— Vai viņi ir padomju ļaudis? — Un kad atbilde bija apstiprinoša, viņš pat rokas nospēja aiz muguras, atteikdamies no naudas. — Nē, nē, nevajag, mēs taču esam viena saime. Nevajag naudu, pieņemiet no manis šo nelielo pacienājumu kā dāvanu.

Izveidojās diezgan neveikla situācija. Ko darīt? Basas kājas, maīsa drēbes krekls, bikses ar telāpiem — tas viss liecināja, ka mūsu priekšā ir nabadzīgs cilvēks. Visa viņa prece — pāris desmita rutku, ko viņš bija atnesis uz tirgu, — bija viņa eksistences avots. Un tai pašā laikā bija skaidrs, ka šajā brīdī vecais ķīniešis jūtas kā saim-

Ārēmju ziņas

Savienotajās Valstīs un Anglijā aug dzīves dārdzība

Maļā dzīves dārdzība Savienotajās Valstīs sasniedza jaunu rekorda skaitli. Cenas aug jau deviņus mēnešus no vietas. Dzīves dārdzības indekss, ko publicējis darba ministrija, sasniedzis 119,6 procentus, salīdzinot ar 1947. — 1949. gada līmeni. Maļā tas pieaudzis galvenokārt tāpēc, ka cēlušās pārtikas preču mazumtirzniecības cenas. Maļā strādnieku reālā dar-

ba alga vēl vairāk samazinājusies. Anglijas kurināmā un enerģētiskās ministrija paziņojusi, ka ar 1. jūliju ogļu cenas paaugstinās apmēram par 8 procentiem. Attiecīgi paaugstinās cenas koksam, ko patērē iedzīvotāji un rūpniecībā. Līdz ar ogļu cenu celšanos vienlīdz kļūvuši dārgāki masu patēriņa priekšmeti.

Jauns streiku kustības kāpinājums

No ārzemēm joprojām pienāk ziņojumi, kas stāsta par streiku kustības tālāku kāpinājumu kapitalistiskajās zemēs.

Arvien plašāk izvērsas Beļģijas celtnieku un metalurģu cīņa, kuri prasa paaugstināt darba algu un uzlabot darba apstākļus. Pēc laikraksta datiem, Beļģijā streiko apmēram 130 tūkstoš cilvēku.

Streiks, ko 17. jūnijā uzsāka Antverpenes celtnieki, aptvēris arī citus Beļģijas rajonus. Streiko visas Flandrijas, kā arī Briseles un citu pilsētu strādnieki. Pie būvlaukumiem patrulē streiku pļekti, kas atvairā streiklaužus. Lježas

metalurģu streikā, kas sākas 20. jūnijā, piedalās jau 80 tūkstoš cilvēku.

26. jūnijā Glazgovā (Anglija) sākas dokeru streiks. Tajā piedalās 2350 cilvēku. Ostā pārtraukti visi iekraušanas un izkraušanas darbi. Streikotāji prasa vairāk maksāt par smagajiem izkraušanas un iekraušanas darbiem.

Uz nenoteiktu laiku pieteikuši streiku Montevideo (Urugvaja) pilsētas transporta darbinieki. Viņi cīnās par darba algas paaugstināšanu, par dzīves un darba apstākļu uzlabošanu.

NO TIESAS ZĀLES

Slepkava un zaglis saņem sodu

Kulturas nama zāle, kur 27. jūnijā paredzēta tiesas sēde, strauji pildās cilvēkiem.

Kas tad pamodinājis tik dziļu kuldīdznieku interesi? Tas ir 1930. gadā dzimušais Arvids Stucis, pret kuru tiek izskatīta krimināllietā par slepkavību, divām zādzībām un bēgšanu no labošanas darbu kolonijas.

Milicijas darbinieki ievēd noziedznieku.

Sākas tiesas sēde. Noziedznieks stāsta visu, ne par ko nekautrējoties. Lūk, dzēris, dzēris, dzērums arī sitis un nositījis cilvēku. Lai slēptu nozieguma pēdas, nogādājis līķi līdz Ventai un iemetis ūdenī.

Slepkavība 1951. gada aprīlī naktī no 17. uz 18. datumu ir Arvida Stuča pirmais noziegums. Viņam to izdodas noslēpt, jo pilsoņi Fabriciuss un Freimanis, kas varētu vest uz noziedznieka pēdām, divainā kārtā klusē, kaut gan

pilsētā pazudis silvēks, ar ko iepriekšējā naktī bijuši kopā. Slepkava nesāņem sodu un, lūk, sākas vesela noziegumu serija. 1951. gadā Stuci soda uz 5 gadiem par huliganismu, 1953. gada aprīlī viņu atbrīvo, bet tā paša gada jūlijā soda atkal uz 10 gadiem. 1955. gadā viņu atkal atbrīvo, bet 1956. gadā soda atkal uz 10 gadiem. Šoreiz Stucis izbēg no labošanas darbu kolonijas un izdara divas zādzības.

Un, lūk, noziedznieku tiesā ceturto reizi. Šoreiz Arvidam Stucim piespriež 15 gadus labošanas darbu nometnē.

Šī tiesas sēde vēlreiz skaidri pierādīja, cik tālu cilvēku, kam padomju vara vairākkārt devusi iespēju sākt godīgu dzīvi, noved dzeršana un dažādi neapzinīgi sabiedrības locekļi, kas laikā neatklāj noziegumu.

F. Meldriņš

IRINA BUGRIMOVA

Mana profesija

(8. turpinājums)

Tjumeņā izrādes laikā, atzardamās ar lauvu šāpolēs, nevilšus no rokām man izkrita rundziņa. Biju jau to aizmirsusi, kad nonācām lejup, paslīdēja kāja un aiz sāpēm no acīm izlaidu Diku. Lauva acumirkli metās uz mani, nežinu, kā man izdevās izlocīties no lielām briesmām. Bet lauvas nagu piemina plecā ilgi lika atcerēties šo vakaru.

„LAUVU MEDĪBAS”

Es jau stāstīju, ka pēc notikuma Sočas nolēmu iegādāties jaunu lauvu trupu. Veco artistu trupu papildināt ar jauniem eksmplariem ir ļoti grūts darbs. Vecie ļoti naidīgi uzņem „jaunipos”.

Izstāstīju telegramas zoologiskiem darbiem ar pieprasījumu pēc jauniem lauvām. No Rīgas ziņoja, ka zoologiskā dārzs ir jauni lauvas trīs brāļi — Paša, Sultans un Emīrs divi līdz trīs gadu veci. Šie lauvas dzīvotāji gandrīz brīvība līdzīgos apstāk-

ļos. Tie bija ļoti mežonīgi un tuvojoties tiem neviens nedrošinājās. Rīgā lebraucu ziema. Bijā uzkrītis dziļš sniegs. No tālienes ieradīju trīs oaren skaušus lauvas. Bet kā tos sagūstīt! Pagatavojām stiprus bārus zveru pārvadāšanai, līdzīgu mīļzīmiem peļu slazdiem ar aizlaizāmām durvīm. Kalpotāji bārus novietoja lauvu novietnē un bārus ielika svaigu gaļu. Sultans un Emīrs „iekrita” ātri, bet Paša sešas dienas neēdīs staigāja sirdīgi rūkdams apkārt būrim, bet iekša negāja. Sultans un Emīrs mētajās bāros, mēģināja izplēsties no sprostā, sadauzīja savus purnus asinis. Zoologiskā dārza direktors ieteica braukt prom tikai ar diviem lauvām. Tikai sestā dienā izsalkušais Paša, redzēdams, ka neviena tuvu nav, klusi pieļāvījis būrim un ar neticamu badīgumu metās uz gaļu.

MAN IR JAUNA TRUPA

Un, lūk, mēs Batumi. Šeit jau atvesti astoņi lauvas, tai skai-

SPORTS

Draudzības sacensības volejbolā

Trešdien, 26. jūnijā Kuldīgā viesojās Saldus rajona 1957. gada čempioni — rūpniecības kombinata vīriešu un medicīnas darbinieku arodbiedrības sieviešu volejbola komandas. Jāpiezīmē, ka viesu vīriešu komanda šogad bez uzvaras rajona meistarsacīkstēs pieveikusi arī Skrundas, Dobeles un Elejas rajonu komandas.

Pirmajā spēlē viesi sacentās ar Kuldīgas pilsētas sastādīto komandu. Jau spēles sākumā redzams, ka Saldus volejbolisti sacensībām labi sagatavoti, ar spēcīgām gremdēm tie ātri vien izvirzās 10:5 vadībā. Mūsu volejbolisti, pašizlīdzīgi cīnoties, panāk izlīdzinājumu 13:13, tomēr gūt izšķirošos 2 punktus tiem neizdodas, un pirmo setu ar 15:13 uzvar viesi. Arī nākošos divos setos notiek spraiga cīņa, tomēr tāpat kā pirmo, minimālo punktu starpību tos savā labā noslēdz Saldus volejbolisti, līdz ar to visā spēlē gūstot 3:0 uzvaru.

Nākošajā spēlē viesi sacentās ar IDA volejbolistiem. Pirmajā setā, spēlējot ļoti uzmanīgi, IDA pārstāvji panāk 15:10 uzvaru. Tomēr nākošajos setos izpaužas viesu pārākums, it sevišķi uzbrukumā, kuri ar spēcīgām gremdēm gūst punktu pēc punkta un abus setus noslēdz savā labā. Visā spēlē 2:1 uzvaru izcīnīja viesi.

Kā pēdējās sacentās Saldus medicīnas darbinieku arodbiedrības un Kuldīgas BSS volejbolistes. Neraugoties uz viešņu sīvu pretestību, mūsu volejbolistes panāca 3:0 uzvaru.

A. Arājs

ta arī Cezars, no kura neesmu šķīrussies vēl šodien. Tagad viņa trupa kopā. Vispirms vajadzīgs katru zveru ar sevi iepazīstināt un tikai tad var uzsākt gatavot atrakcijas.

Visstārgatīgākie un mežonīgākie bija „rūdenieki”. Pati viņus baroju caur restēm, pasniedzama gaļu. Pēc tam nolēmām visus trīs brāļus salāst kopā vienā sprostā. Bet tie negribēja iziet no saviem būriem, nīkni atgaņājas. Aizžogojumā ielaida Emīru. Apbruņojoties ar dzelzs trejburu iegāju pie lauvas. Ārpus žogojuma stāvēja mani asistenti, gatavi palīdzēt, ja tas būs vajadzīgs. Emīrs apstulba un gatavojās uzbrukt. Stāvēju un maigā balsī runāju ar lauvu, lai tas pierod manai balsij. Tāpat pēc kārtas „iepazīstināju” sevi arī pārējiem diviem lauvām. Tad salaidām visus trīs brāļus vienkopus. Emīrs un Sultans sagādāja mani mierīgi, bet Paša negaidīti taisīja lēcenu. Es izlocījos un ar pātagas kādu devu knipi lauvas purnā. Paša bija pieradījis, ka viņam tuvojoties neuzdrošinājas, bet te pēkšņi knipis pa purnu! Paša satrācās un nosēdās pie sienas. Mūsu saruna ilga apstundā. Otrā dienā Paša no jaunā centās man uzbrukt. Šoreiz devu vēl sāpīgāku knipi. Lauva atlēca un apklusā. Viņš sajuta, ka cilvēks ir stiprāks par viņu un uzbrūkt tam ir bīstami.

Pēc ilga darba izdevās pieradināt un iemācīt jaunajiem lauvām vairākus trikus. Tagad droši gaidu Pašas gaļu, hemmē-

ĀRSTA PADOMS

Apendicīts

Šķiet, ka Padomju Savienībā būs grūti atrast cilvēku, kas nebūtu dzirdējis vārdu apendicīts, un, kas nežinātu, ka tas nozīmē aklās zarnas priedēkļa iekaisumu. Neraugoties uz to, tomēr slimnicu ķirurģiskās nodaļās vēl turpina ierasties novēloti šīs saslimšanas gadījumi.

Ar šo rakstu lieku reizī grību pateikt, ka akuts apendicīts ir ārstējams tikai operatīvi un neatliekami, kas dod vislabākos ārstēšanas rezultātus, visātrāk atjauno sakarā ar šo saslimšanu zaudētā darba spējas.

Kādas ir šīs saslimšanas pazīmes?

Visbiežāk saskīkst pēkšņi: nērti pēc intensīvām kustībām vai pašānas. Parasti slimība iesākas ar sāpēm vēdera lejas daļā pa labi, vai pakrūtē, ar vēlāku sāpju pārvietošanos pleimnētā vietā. Sāpēm pievienojas liksme vemt un vemšana. Miesas temperatūra paaugstinās, sevišķi pie bērniem, kas visār intensīvāk reaģē uz iekaisumiem. Pieaug balto asins ķermenīšu skaits asinīs. Sāpju dēļ sasilušais cēns ļoti mēģina stāvokli, jo katrā kustībā sāpes pastiprina. Šie slimnieki parasti guļ mierīgi uz muguras vai uz labiem sāniem.

Nokavētos gadījumus varētu sadalīt vairākās grupās.

Pirmā grupā būtu ieskaitāmi tie, kas savu saslimšanu nav pratuši pieteikami novērtēt un parasti atbild: „Domāju, ka pāries”.

Otrā grupā — bailīgie, kas sev jau uztādījuši pareizu diagnozi, bet ārstu nav meklējuši bailēs no operācijas un arī gaidījuši, „ka pāries” vai „ka labosies”, „vai tad nav bijuši gadījumi, ka iztiek bez operācijas” utt.

Trešā — vieglprātīgie, kas rotāļas ar savu veselību un pēc tam par to dārgi maksā. Kuldīgas slimnīcā pagājušā gadā ievēda jaunu cilvēku ar novēlotu apendicītu, kas ambulances vietā bija ieradies kādā deju vakarā, kur „ar sakostiem zobiem” nodejojis līdz vēlai naktij.

Ceturta — tie, kas kaut kāda lēmuma dēļ negrib pamest darbu un novēlina saslimšanu līdz subjektīvai iespējai.

Piektā — tie, kurus ārsti nav savlaicīgi pazinīši un nav pratis novērtēt.

Jāpiezīmē, ka apendicīta gaita un simptomi ir tik netipiski, ka pat ļoti kompetenti speciālisti var maldīties. Ne velti ķirurģijas literatūrā daudz lapas pušu veltīti taisni apendicītam. Tas pa daļai jau tādēļ, ka tas sastāda apmēram pusi no visām akutām ķirurģiskām vēdera orgānu saslimšanām. Pēdējā laikā, pateicoties iedzīvotāju pletiekamai zināšanai par apendicītu, pletiekamam medicīnisko iestāžu un ārstu skaitam un savlaicīgai ātrai attiecīgai ārstēšanai, kā arī pateicoties jauniem medikamentiem, sevišķi antibiotikām, mirstība no apendicīta ir kļuvusi ļoti mēģa. Pēdējo četru gadu laikā Kuldīgas slimnīcā nav bijis neviena nāves gadījums ar šo saslimšanu, kaut arī dažī novēloti gadījumi ir noritējuši ļoti smagi.

Visiespējamākā komplikācija pie apendicīta ir vairāk vai mazāk izkaisīts vēdera plēves iekaisums, kas parasti ir par iemeslu nāvei.

Kā jau augstāk pleimnēts, akuts apendicīts ārstējams ar neatliekamu operāciju, pie kuras aklās zarnas priedēkli amputē un līdz ar to likvidē iekaisuma avotu. Ja to laikus neizdara, tad seko priedēkļa plīšana ar apkārtnes iekaisumu, sastrutojumu vai izkaltētu vēdera plēves iekaisumu. Pie norobežotiem sastrutojumiem dažreiz nogaida to uzsūkšanos vai arī tos pēc vajadzības atver ar griezlienu un strutas evakuē. Priedēkļa izņemšanu šādos gadījumos atliek uz vēlāku laiku. Visi šie gadījumi pieder novēlotajiem un prasa uzturēšanos slimnīcā septiņi līdz desmit dienu vietā dažreiz pat vairākus mēnešus, kas nes liekus zaudējumus kā slimniekam, tā valstij, noved pašu saslimušo bīstamā stāvoklī un sagādā tam ilgstošas liekas ciešanas.

Pie aizdomām uz apendicītu tādēļ nepieciešams savlaicīgi, nekavējoties uzmeklēt ārstu, lai vajadzības gadījumā varētu izdarīt neatliekamu operāciju. Operācija nav nedz bīstama, nedz smaga, bet bīstami un smagi ir neoperētie gadījumi.

R. Vilensons

ja viņa krēpes, sēstos viņam mugurā. Bet, lūk, Emīrs, kurš sākumā līkās padevīgs, tagad mani pavīsam nēlāž tuvu, aizvien cenšas ar ķepu iesist. No vecajiem audzēkņiem vēlīgi Cezars lika iesāstīt „jauniešu” trupā, kurā ir 11 lauvas. Tai dienā, kad Cezars burti ielaida divas jaunās lauvas, viņš ne par ko negribēja tiem tuvojties. Kā redzams, vecais artists vēl nebija aizmirsis asinaino kautiņu ar Araksu, Samuru, Radamesu un Diku. Viņš attēlās kopīgi ar „jauniešiem” no mēģinājumiem.

Otrā dienā nācās Cezaru apmānīt. Viņu atveda pašu pirmo un ielaida arenā. Bailīgi apkārt skatīdamies, tas uzlēca uz sava postamenta. Pēc tam ielaida „jauniešus”, tie tālīt steigās „apsveikt” Cezaru, kuram no uztraukuma sacēlās krēpes un spalva. Tikai tad, kad pavēlēja „jauniešiem” leņemt savas vietas, Cezars nomierinājās.

Tā pa dieniem, pa trim lauvām papildināju trupu. Tas bija bīstams un grūts darbs. Tāpat kā agrāk parādīju triku „lauva gaisā”. Bet tagad šāpolēs gaisā pacēlās līdz ar mani jauns artists — Ādams. Tas ir ļoti labs lauva. Bet viņš ātri apvainojās. Pat vismazākais knipis viņu uztrauc, tas pārstāj pakļauties.

Zinot to, gaļu viņam devu vairāk nekā citiem, bet baroju to vienmēr šāpolēs. Lauva pierada pie tā, ka viņu baro uz tiltiņa, kas atrodas augstu virs manežas.

Ar jaunajiem audzēkņiem sa-

gatavoju numuru „Lauva uz virves”. To izpildīja Nerons. Viņš ir nīkns un viltīgs, no viņa vienmēr var sagaidīt kaut kādas izlēcienu. Bet Nerons ir gudrs zveris, un, galvenais, nebaidās no augstuma. No sākuma viņu iemācīja staigāt pa „bumu”. Pēc tam „bumu” izmainīju pret diem paraleli nostieptām virvēm. Kad Nerons pierada staigāt pa virvēm, tas tika novietots zem leņķa. Bet Nerons atteicās iet uz augšu. Es stāvēju uz četrus metrus augsta laukuma un sauca lauvu pie sevis. Svaigas gaļas smarža kairināja Neronu un beidzot, pārvarot bailes, viņš sāka kāpt arvien augstāk un augstāk. Uz tiltiņa iedevu viņam gaļu, lauva devās atpakaļ un atkal sagēma gaļu. Tā viņu mācīju, līdz Nerons sāka bezbailīgi izpildīt šo grūto numuru.

Jaunajā grupā, izņemot Cezaru, vismīgīgākie zveri ir Radža un Demons. Maigi un labīdīgi, viņi rāc, kad kutinu viņiem aiz ausīm vai pakaus kaklu.

Ļoti nīkns un īpatns ir Grifs; raksturs viņam viltīgs un ticēt viņam nevar. Viņš bieži nīkojas. Tomēr viņš ir spējīgs artists un es cenšos ar viņu sadzīvot labi.

(Turpinājums sekos)

Redaktors A. Blūms

Kuldīgas rajona slimnīcā steldzoši vajadzīgi: kurinātāji, veļas mazgātāji un ārstata malkas sagatavotāji.